

D'rasha over Parasha Korach

**Messiasbelijdende gemeente Binee Awraham
Baarn, 20 juni 2026**

De parasha קרח Korach gaat over rebellie, niet alleen rebellie tegen de door G'd aangestelde leider, maar op de eerste plaats tegen G'd zelf! Korach was onder de invloed van de boze en verspreide de geest van rebellie onder zijn volksgenoten, want in במדבר B'mid'bar [Numeri] 16:1-3 lezen wij: *“De Leviet Korach, de zoon van Yitz'har, de zoon van Kehat, en de Rubenieten Datan en Aviram, de zonen van Eliav, en On, de zoon van Pelet, kwamen tegen Moshe in opstand. Ze werden gesteund door 250 leiders van de Israëlieten, achtenswaardige mannen, de aanzienlijkste van de gemeenschap. Ze stelden zich tegenover Moshe en Aharon op en zeiden tegen hen: U matigt u teveel aan. Alle leden van de gemeenschap zijn heilig, en de Eeuwige is in hun midden. Waarom voelt u zich dan boven de gemeenschap van de Eeuwige verheven?”* Datan en Aviram deden daar in vers 13 nog een schep bovenop en zeiden: *“Is het niet genoeg dat u ons uit een land dat overvloedig van melk en honing hebt weggehaald om ons in de woestijn te laten sterven? Moet u zich ook nog als heer en meester over ons opwerpen?”*

Korach, die tot dezelfde stam behoorde als Moshe en Aharon, was blijkbaar jaloers op de beide leiders van het volk omdat hij waarschijnlijk het gevoel had dat Moshe zijn broer en diens zonen voortrok door hun tot priesters te benoemen. Dat Moshe dit op uitdrukkelijk bevel van de Eeuwige deed wisten zij maar al te goed en daarom is deze rebellie op de eerste plaats niet tegen Moshe en Aharon gericht, maar tegen de Eeuwige zelf! Zij ambiëerden een ambt dat hen niet toestond. Daarom wees Moshe Korach en zijn aanhang in de verzen 7 en 9-11 op hun voorrechten als Leviëten, waar zij eigenlijk heel blij mee zouden moeten zijn, en dat ze het niet nodig hadden om naar de eer van het priesterschap te streven. Hij gaf Korach en zijn aanhang de instructie om vuurbakken te nemen en zei vervolgens: *“Doe er gloeiende kolen in en leg daar reukwerk op voor de Eeuwige. Degene die dan door de Eeuwige wordt uitgekozen, die is heilig. U matigt u te veel aan, Leviëten! [...] Is het u niet genoeg dat u door de G'd van Israël van de andere Israëliëten bent afgezonderd om in Zijn nabijheid te verkeren, om werkzaamheden bij de mish'kan [tabernakel] van de Eeuwige te verrichten en om de hele gemeenschap ten dienste te staan en die te vertegenwoordigen? Is het u niet genoeg dat Hij u in Zijn nabijheid heeft toegelaten? Eist u nu ook nog het priesterschap op? U en al die aanhangers van u spannen tegen de Eeuwige zelf samen, want wie is Aharon dat u zich bij hem zou beklagen?”* Je zou denken dat Korach en zijn medestanders al een les geleerd zouden hebben uit de woedende reactie van de Eeuwige op de rebellie van Mir'yam en Aharon in hoofdstuk 12, maar dat blijkt dus niet zo te zijn en deze keer durfden ze zelfs openlijk tegen Hem persoonlijk te rebelleren in bijzijn van het hele volk en de twee Rubenieten hadden zelfs het lef om G'ds eigen woorden om te draaien door Egypte een land van melk en honing te noemen en daarmee de spot te drijven met het beloofde land. Daar komt nog de lasterlijke aantijging bij, dat ze Moshe afschilderden als een dictator!

De straf van de Eeuwige voor deze rebellie liet niet lang op zich wachten. Hij zei tegen Moshe in vers 24: *“Draag allen op om bij de tenten van Korach, Datan en Aviram weg te gaan!”* Korach, die tot de familie van Kehat behoorde, en de beide Rubenieten waren burens, want de Kehatieten en de Rubenieten sloegen allebei hun kamp op aan de zuidkant van de mish'kan. In de verzen 26, 27a en 31-35 gaf Moshe het bevel van de Eeuwige door aan de Israëliëten: *“Ga bij de tenten van de g'ddeloze mannen vandaan, zei Hij tegen het volk, en raak niets aan dat van hen is, anders komt u om vanwege hun zonden! Iedereen ging bij de tenten van Korach, Datan en Aviram weg. [...] Nauwelijks was hij uitgesproken of de grond onder hun voeten spleet open, de aarde opende haar mond en slokte hen op, met hun families, alle mensen van Korach en alles wat ze bezaten. Zo daalden zij met allen die bij hen hoorden levend in het dodenrijk af. De aarde sloot zich boven hen, en zij waren uit de gemeenschap verdwenen. Alle Israëliëten die eromheen stonden vluchtten weg toen ze hen hoorden schreeuwen, uit angst dat de aarde ook hen zou opslokken. Toen kwam er een felle vlam uit het heiligdom, die de 250 mannen die het reukwerk geofferd hadden dodelijk trof!”*

Maar volgens hoofdstuk 17:6b-14 was de geest van rebellie daarmee nog niet uitgedoofd, want de volgende dag kwamen de Israëlieten bij Moshe en Aharon klagen en maakten hen onterecht het verwijt: *“U hebt het volk van de Eeuwige gedood, zeiden ze. Toen ze tegen Moshe en Aharon te hoop liepen en naar de ontmoetingstent keken, zagen ze hoe die overdekt werd door de wolk en hoe de majesteit van de Eeuwige verscheen. Nadat Moshe en Aharon naar de ontmoetingstent waren gegaan, zei de Eeuwige tegen Moshe: Ga weg bij dit volk, dan zal Ik het in een oogwenk vernietigen! Toen wierpen ze zich ter aarde, en Moshe zei tegen Aharon: Neem een vuurbak, doe er gloeiende kolen van het altaar in, leg daar reukwerk op en ga zo snel mogelijk naar het volk. Bewerk verzoening voor hen, want de toorn van de Eeuwige is ontbrand, de plaag is al begonnen. Aharon deed wat Moshe had gezegd en haastte zich naar het volk. De plaag was al onder hen uitgebroken. Hij legde reukwerk op de gloeiende kolen en bewerkte zo verzoening voor het volk. Hij ging tussen de doden en hen die nog leefden staan, en de plaag hield op. Aan veertienduizend zeventienhonderd mensen had de plaag het leven gekost, nog afgezien van degenen die door het voorval met Korach omgekomen waren.”*

De parasha Korach is een ernstige waarschuwing voor de Israëlieten. Maar dat geldt natuurlijk net zo voor ons allen, want velen van ons hebben er moeite mee om zich aan wie dan ook te onderwerpen. Een vaak gehoorde uitspraak is immers: “dat maak ik zelf wel uit!” De Bijbel zegt echter in Psalm 2, dat het tevergeefs is om zich tegen het gezag van de Eeuwige en Zijn Gezalfde te verzetten en daarom worden de rebellerende mensen in vers 10 opgeroepen om zo verstandig te zijn zich aan Hem over te geven en te luisteren nu het nog kan. Ze moeten daar niet te lang mee wachten, want straks is het te laat. Hij, die op het punt staat om iedereen keihard te straffen die Hem niet gehoorzaamt, biedt hen zelfs na hun openlijke rebellie nog een kans om het met Hem goed te maken, want Hij wil niet dat iemand verloren gaat. Zelfs de grootste zondaar kan een beroep doen op Zijn vergevingsgezindheid en verzoeningsbereidheid als hij berouw toont. Het grote probleem is echter, dat de meeste mensen deze ernstige waarschuwing en dit welgemeende advies nooit zullen ontvangen omdat ze de Bijbel niet lezen. Daarom is het voor ons een Mitz'va, een g'ddelijke opdracht, om dit aan de wereld om ons heen bekend te maken en zelf ook voor te leven. En zo geldt ook voor ons hetzelfde goede advies: Wees verstandig en onderwerp u aan Zijn gezag en Hij zal voor u zorgen zoals een huisvader voor zijn gezin zorgt.

De Eeuwige heeft heel veel geduld en geeft keer op keer weer nieuwe kansen omdat Hij de mensen in hun zwakte en onvolmaaktheid best wel tegemoet wil komen. Maar als zij bewust blijven weigeren Hem te gehoorzamen en aan Hem niet dienstbaar willen zijn, dan raakt Zijn geduld wel op en dan raast Zijn g'ddelijke toorn over hen. Rebellie is zelfs voor onze liefdevolle en vergevingsgezinde G'd volstrekt onaanvaardbaar! Een ander woord voor rebellie is opstandigheid of weerspanning. Dat is de wortel van de meeste problemen en daarom zegt de profeet Sh'mu'el tegen de ongehoorzame koning Sha'ul: *“Opstandigheid staat gelijk met de zonde van toverij, ongehoorzaamheid met afgodendienst!”* (שמואל א' 15:23 in de Willibrordvertaling). Dat klopt helemaal, want rebellie, opstandigheid, ongehoorzaamheid, het verzet tegen een hoger gezag is allemaal afkomstig van dezelfde bron: de satan! De geest van rebellie is dus gelijkgesteld aan toverij, omdat de satan daarmee macht krijgt over de gevoelens en handelwijze van mensen en zijn wil tot hun wil maakt, waardoor ze dingen doen die ze zelf eigenlijk niet willen doen.

Het is de geest van rebellie, die satan in Gan Eden [het Paradijs] gebruikte om Chava [Eva] tot ongehoorzaamheid aan te sporen om van de verboden vrucht te eten waar de doodstraf op stond. Hoe dat afliep weten we wel. Chava trapte erin en trok ook Adam mee in de zonde. Zo kreeg de listige slang het voor elkaar, dat de mens al in het Paradijs niet gehoorzaam wilde zijn aan de Eeuwige. Vanaf het begin hield de geest van rebellie het volk Israël in zijn greep en zorgde ervoor dat de woestijnreis als straf voor de ongehoorzaamheid veertig jaar lang duurde! Moshe hield dit de Israëlieten verwijtend voor toen zij de Jordaan bereikt hadden: *“Herinner u hoe u in de woestijn de woede van de Eeuwige, uw G'd, hebt gewekt. Vanaf het moment dat u Egypte verliet tot uw aankomst hier hebt u zich steeds weer tegen de Eeuwige verzet!”* (דברים D'varim [Deuteronomium] 9:7). Het toppunt van hun rebellie was uiteraard het gouden kalf, maar ook de weigering om het Beloofde Land binnen te trekken waardoor zij veertig jaar lang door Zijn woede werden getroffen en vanwege hun ongehoorzaamheid en gebrek aan vertrouwen het land niet eens mochten binnengaan, maar

in de woestijn omkwamen. En toch hadden ze hun les daaruit blijkbaar nog niet geleerd, want toen ze om Edom heen moesten trekken werden ze ongeduldig en begonnen Moshe en de Eeuwige weer te verwijten dat ze geen brood en geen water hadden en het walgelijke manna niet meer konden zien. Toen stuurde de Eeuwige giftige slangen op hen af waardoor velen stierven (בְּמִדְבָּר B'mid'bar [Numeri] 21:4-6). De Israëlieten toonden weliswaar berouw waardoor de plaag ophield, maar door enige tijd later ook nog ontucht met Moabitische vrouwen te plegen en zich door hen te laten verleiden hun afgod Ba'al Pe'or te aanbidden, ontstak opnieuw de woede van de Eeuwige, die wederom een plaag stuurde waardoor op één dag 24.000 Israëlieten werden gedood (בְּמִדְבָּר B'mid'bar [Numeri] 25:1-9).

Dat ongelovigen zich tegen G'd verzetten is op zich niet zo vreemd, want men onderwerpt zich immers niet aan iets of iemand waar men niet in gelooft. Zij worden derhalve ook niet gestraft voor hun ongehoorzaamheid aan G'd, maar voor hun weigering om in Hem te geloven en hun daaruit voortvloeiende daden. Korach en zijn volgelingen en alle andere Israëlieten die in de bovenstaande citaten voor hun rebellie en hun ongehoorzaamheid door de Eeuwige werden gestraft waren echter geen ongelovigen, maar gelovigen! Helaas is daar tot op heden weinig in veranderd, want nog steeds gehoorzamen vele gelovige Israëlieten, maar ook gelovige christenen de geboden van hun geestelijke leiders meer dan de geboden van G'd. Ze beseffen doorgaans niet dat ze daarmee tegen Hem rebelleren, want het is nogal naïef om te veronderstellen, dat de rabbinale en kerkelijke voorschriften hun oorsprong in de Heilige Schrift zouden hebben, hetgeen juist niet altijd het geval is. Als de Eeuwige b.v. zegt, dat men voor de omertelling zeven volle weken moet tellen vanaf de dag na de Shabat tot de dag na de zevende Shabat, maar de rabbijnen zeggen, dat men vanaf de 16^e Nisan tot de 6^e Sivan moet tellen, ongeacht welke dag van de week het is, dan is dat niets anders dan rebellie. En als de Eeuwige zegt, dat men de Shabat moet heiligen, maar de kerk zegt, dat de zondag geheiligd moet worden, dan is dat eveneens niets anders dan rebellie.

Het is dus zeer te betreuren, dat zowel Joodse alsook christelijke gelovigen de aan hun overgeleverde gebruiken en leerstellingen klakkeloos overnemen en toepassen zonder ze te toetsen aan het Woord van G'd. Zonder een goede kennis van de Bijbel lijken deze religieuze tradities legitiem, maar naarmate men zich meer in de Bijbel verdiept komt men in situaties terecht, waarin men moet kiezen tussen menselijke inzettingen en G'ds inzettingen. Als men voor het laatste kiest komt men in conflict met de geestelijke leiders zoals blijkt uit de twistgesprekken tussen Yeshua en de Farizeeën, waarbij Hij ronduit tegen hen zei: *“De Wet van G'd legt u naast u neer, maar aan de traditie van mensen houdt u vast! Hoe vindingrijk weet u de Wet van G'd buiten werking te stellen om uw eigen traditie in stand te kunnen houden!”* (Marcus 7:8-9, Groot Nieuws Bijbel). NBV: *“De geboden van G'd geeft u op, maar aan tradities van mensen houdt u vast! En Hij vervolgde: Mooi is dat, hoe u G'ds geboden ongeldig maakt om uw eigen tradities overeind te houden!”*

Halachische voorschriften zoals het ritueel wassen van de handen en het kasheren van voorwerpen waarover Yeshua het hier heeft, alsook het krampachtig omgaan met de Shabat en Chametz en de scheiding van melk- en vleesproducten zijn voor vele religieuze Joden in praktijk vaak belangrijker dan de Tora! Aan de andere kant is het typisch, dat ook veel christenen, die juist beweren vrij te zijn van G'ds Wet, geen enkele moeite hebben met het strikt navolgen van wetten, die door mensen gemaakt zijn! Elke kerk, of ze nu rooms-katholiek, protestants of evangelisch is, heeft haar eigen wetten en regels, haar eigen kerkorde, haar eigen statuten, waarvan het de normaalste zaak is, dat men zich daar zonder te morren aan houdt. U begrijpt wel dat Yeshua met de afkeuring van deze inconsequentie geen onderscheid maakt. Als Hij het prefereren van menselijke geboden en inzettingen boven de Wet van G'd door Zijn eigen volk afkeurt en hen daarop aanspreekt, dan zal Hij vanzelfsprekend de afwijzende houding van christenen ten opzichte van G'ds geboden ook niet goedkeuren en daarom geldt Zijn verwijt ook voor hen: *“U houdt vast aan de traditie, maar aan G'ds opdracht denkt u niet. U schuift G'ds gebod gewoon aan de kant en zet uw traditie ervoor in de plaats!”* (Het Boek), en in vers 13 voegt Hij er aan toe: *“Hiermee zegt u eigenlijk dat niemand zich iets van G'ds woorden hoeft aan te trekken. Maar u eist wel dat iedereen doet wat de traditie zegt. Zulk soort dingen doet u wel meer!”* Veel traditionele gelovigen kan men het niet kwalijk nemen omdat ze niet beter weten. Als ze nooit iets anders gehoord hebben dan de leer waarin ze zijn opgegroeid, dan handelen zij te goeder trouw en kan men ze niets verwijten tot het moment dat ze de waarheid hebben gehoord en dan toch

ervoor kiezen om liever hun tradities te blijven volgen. Dat bedoelde Yeshua namelijk met Zijn verwijt. Wij moeten niet naar Korach luisteren en hem in zijn rebellie navolgen, want dan loopt het slecht met ons af! Nee, wij moeten naar de stem van de Goede Herder luisteren waartoe wij ook in de Hebreeënbrief worden opgeroepen: *“De heilige Geest zegt immers: Horen jullie vandaag Zijn stem, wees dan niet halsstarrig, als tijdens de opstand, ten tijde van de beproeving in de woestijn, waar jullie voorouders Mij op de proef stelden en tartten, al hadden ze Mijn daden gezien, veertig jaar lang. Daarom wekten zij Mijn toorn. Ik zei: Altijd weer dwaalt hun hart, Mijn wegen kennen ze niet. En in Mijn toorn heb Ik gezworen: Nooit zullen ze Mijn rust binnengaan. Let er dus op, broeders en zusters, dat niemand van u door een kwaadwillig, ongelovig hart afvallig wordt van de levende G'd, maar wijs elkaar terecht, elke dag dat dit ‘vandaag’ nog geldt, opdat niemand van u door zonde verleid wordt en daardoor halsstarrig wordt. Want alleen als we tot het einde toe resoluut vasthouden aan ons aanvankelijk vertrouwen, blijven we deelgenoten van de Mashiach. Wanneer er gezegd wordt: Horen jullie vandaag Zijn stem, wees dan niet halsstarrig, als tijdens de opstand – wie waren het dan die Zijn stem hoorden en toch opstandig werden? Waren dat niet al degenen die onder Moshes leiding uit Egypte waren weggetrokken? Tegen wie was Zijn toorn veertig jaar lang gericht? Waren dat niet degenen die gezondigd hadden en van wie de lijken in de woestijn lagen? En aan wie zwoer Hij dat ze Zijn rust niet zouden binnengaan – toch zeker aan hen die ongehoorzaam waren? Zo zien we dat zij er niet konden binnengaan vanwege hun ongelooft!”* (עבריים Ivrim [Hebreeën] 3:7-19).

“Laten we dus alles op alles zetten om die rust binnen te gaan, opdat niemand dit voorbeeld van ongehoorzaamheid volgt en te gronde gaat. Het woord van G'd is levend en krachtig, en scherper dan een tweesnijdend zwaard: het dringt diep door tot waar ziel en geest, been en merg elkaar raken, en het is in staat de opvattingen en gedachten van het hart te ontleden. Niets van wat geschapen is blijft voor Hem verborgen, alles is onverhuld en volkomen zichtbaar voor de ogen van Hem aan wie wij rekenschap moeten afleggen!” (hoofdstuk 4:11-13)

G'd wil niet dat wij krampachtig met de Tora omgaan en wettisch gaan leven, maar Hij wil al helemaal niet dat we de Tora opzij schuiven en als achterhaald beschouwen. Nee, Hij wil gewoon, dat wij ons aan Zijn regels houden, niet meer en niet minder. Hij heeft door het Nieuwe Verbond de Tora niet opgeheven en ongeldig verklaard, maar juist in ons binnenste gelegd: *“Zie, de dagen komen, luidt het woord van de Eeuwige, dat Ik met het huis van Israël en het huis van Juda een Nieuw Verbond sluiten zal. Niet zoals het Verbond, dat Ik met hun vadersen gesloten heb ten dage dat Ik hen bij de hand nam, om hen uit het land Egypte te leiden: Mijn Verbond, dat zij verbroken hebben, hoewel Ik Heer over hen ben, luidt het woord van de Eeuwige. Maar dit is het Verbond, dat Ik met het huis van Israël sluiten zal na deze dagen, luidt het woord van de Eeuwige: Ik zal Mijn Tora in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven, Ik zal hun tot een G'd zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn!”* (ירמיהו Yirm'yahu [Jeremia] 31:31-33). Ziet u nu het verschil? In de kerken wordt geleerd dat wij vrij zijn van de Wet en dat wij al die dingen niet meer hoeven te doen, maar G'd zelf zegt: *“Ik zal Mijn Wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven!”*

G'd heeft de Wet door het offer van Yeshua dus niet laten vervallen, maar door Ruach haQodesh [de Heilige Geest] in ons hart gelegd. Aan ons de keuze: aan de ene zijde hebben wij het volmaakte Woord van G'd, dat ons de weg wijst op onze levenspad met Yeshua als onze Gids en Beschermers en aan de andere zijde de rabbinale en kerkelijke tradities, die ons op een dwaalspoor kunnen leiden als we niet goed opletten. We leven in een tijd waarin van alle kanten aan ons getrokken wordt. Naar wie moeten we luisteren? Naar Korach of naar Moshe? De keuze is aan u, maar neemt u zich wel de woorden van Petrus en de andere apostelen ter harte, die voor het Sanhedrin gezegd hebben: *“Men moet G'd meer gehoorzamen dan de mensen!”* En zo wil ik deze overdenking afsluiten met de woorden van Y'hoshua: *“Kiest dan heden, wie gij dienen zult... Maar ik en mijn huis, wij zullen de Eeuwige dienen!”* (יהושע Y'hoshua [Jozua] 24:15). Amen!

Werner Stauder

Afsluitend gebed:

Vader in de hemel, wij danken U dat U vandaag tot ons hebt gesproken. Wij bidden, dat de waarschuwingen die U ons gaf in onze harten doordringen en onze manier van leven zullen veranderen. Geef ons door Uw Ruach haQodesh de kracht om Uw Woord toe te passen in ons dagelijks leven en laat de kinderen Boaz en Mateo, die vanochtend aan U werden opgedragen, opgroeien in de ware leer van Yeshua haMashiach en tot een zegen zijn voor hun ouders, hun familie, hun broeders en zusters in Yeshua en allen die om hen heen staan. En hierop zeggen wij: Amen!

Nu wordt met uitgespreide handen de zegen over alle aanwezigen uitgesproken.

אלהינו ואלהי אבותינו: ברכנו בברכה המשולשת בתורה
הכתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן
ובניו כוהנים עם קדושך כאמור:

Eloheinu v'Elohei Avoteinu, bar'chenu baB'racha haMeshuleshet baTora,
haK'tuva al y'dei Moshe Av'decha, haAmura miPi Aharon uVanav,
Kohanim Am q'doshecha ka'amur:

יברכך יי וישמרך:
יאר יי פניו אליך ויחנך:
ישא יי פניו אליך וישם לך שלום:
בשם ישוע משיחנו אמן:

Y'varechecha Adonai v'Yish'm'recha.
Ya'er Adonai panav eleicha vichuneka.
Yisa Adonai panav eleicha v'Yasem l'cha Shalom.
B'Shem Yeshua M'shichenu, amen!

Onze G'd en G'd van onze voorouders, zegen ons met de in drie zinnen vermelde zegen in Uw Tora, geschreven door Uw dienaar Moshe, uitgesproken door Aharon en zijn zonen, de priesters, het U gewijde volk, zoals het geschreven staat:

*De Eeuwige zegent en behoedt je.
De Eeuwige wendt je Zijn stralend gelaat toe en is je genadig.
De Eeuwige houdt Zijn blik op je gericht en schenkt je vrede.
In de naam van Yeshua, onze Messias, amen!*

במדבר Bamidbar [Numeri] 6:24